

АГРЕСИВНІ ПЛАНИ РОСІЇ ЩОДО УКРАЇНИ

Шосткинський фаховий коледж ім. Івана Кожедуба Сумського державного Університету

Анотація

Запропоновано результати дослідження щодо можливості агресивних дій Російської федерації супроти молодій українській держави.

Ключові слова: агресія, військові дії, напад, спротив.

Abstract

The results of the research on the possibility of aggressive actions of the Russian Federation against the young Ukrainian state are offered.

Keywords: aggression, hostilities, attack, resistance.

Вступ

Останні події, що відбуваються у березні-квітні 2021 року вздовж українського кордону з боку Росії є тиском та ознаками агресивних дій [1]. Президент Російської федерації намагається впровадити свої імперські плани з українською територією. Володимир Путін хоче відновити Російську імперію у кордонах 1812 року [2]. В цей час значна частина території сучасної України входила до складу Російської імперії. На його думку, новий кордон майбутньої імперії необхідно провести через ріки Збруч та Західний Буг. Путін намагається створити нову Росію у вигляді імперії. За його переконаннями імперія має весь час розширюватися [3-13]. Своє Розширення Путін здійснює за рахунок України. Для того, щоб Російська федерація була черговою імперією, вона має впливати на політичні процеси в Європейському союзі. Для цього Росії треба контролювати Чорне море, щоб безпосередньо стати там домінантом та диктувати свої вимоги до світу.

Результати дослідження

Ще в 2014 Володимир Путін заявляв офіційно, щоб хоче захопити під свій контроль вісім областей України від Харківської області до Одеської області. Президент Росії намагається взяти ці регіони під військовий та політичний контроль і назвати їх, наприклад Українська федерація. Таким чином, він «відріже» Україну від Чорного моря. В результаті таких дій Росія буде домінувати в Чорноморському регіоні. Такий розвиток подій може влаштувати частину лідерів західних демократій. Вони хибно переконані, що це допоможе зупинити військові дії у Європі, що може перерости у Другу світову війну [14-16] (рис. 1).

Рис. 1

Прагнення небезпечного жорсткого авторитарного режиму Володимира Путіна відторгнути частину території України нагадує аналогію історичної паралелі із Мюнхеном 1938 року (рис. 2). В цей час Адольф Гітлер вимагав у своїх партнерів по Європі, президента Франції та прем'єр-міністра Великобританії, відати йому Судетську область. Ця частина Чехословаччини, що була населена у переважній більшості німецьким населенням, без згоди Чехословаччини була передана Німеччині під тиском західних союзників. В результаті цих дій утворилася криза навколо Чехословаччини. Гітлер постійно шантажував, загрожував початком війни та вимотував західних лідерів. Тоді 30 вересня 1938 року Гітлеру на відкуп віддали цю область. Такий мир проіснував лише сім місяців до 15 березня 1939 року. В цей час німецькі війська окупували решту частину Чехословаччини. Далі це завершилося Другою світовою війною та мільйонами жертв серед населення [17-31].

Рис. 2

Історія чітко ілюструє, що агресора можна зупинити, лише коли йому буде здійснений силовий опір. Аналізуючи дії Володимира Путіна на його посаді, приходимо до висновків, що його зупинити може лише силовий опір. Таке продемонстрували в Сирії американські війська, коли знищили підрозділи приватної компанії Вагнера. Ці наймані військові вели бойові дії в зоні, де були зосереджені військові армії США. Після знищення цих порушників, надалі російські військові угруповання в Сирії вторгнення в зони відповідальності інших країн не займалися. Другим прикладом силового протистояння проти Путіна, коли в Сирії військовий бомбардувальник Росії влетів у простір Туреччини. Тоді військово-повітряні сил Туреччини моментально збитий той літак. В результаті російська винищувальна та бомбардувальна авіація не порушувала повітряний простір Туреччини. Третім прикладом протидії російському авторитарному лідеру є такий. Грузія разом із західними союзниками зупинила вторгнення російських військ в Тбілісі у серпні 2008 року. Слід зазначити, що найбільшої допомоги Грузія отримали от президента США Джорджа Буша, який ввів морський флот США в Чорне Море. А ось президент Франція Ніколя Сарказі навпаки був на боці Росії. А ось четвертим прикладом є такий. Опір українських добровольців та віскохи російській агресії на сході України у 2014-15. В результаті цього запеклого опору українці запалити надмірно високу ціну. Це і значні втрати у людській силі, великі зруйнування від дій російської артилерії та танків. Найвідоміша трагедія під Іловайськом, де російська армія брехнею розстріляла колону військовослужбовців України, яким спочатку дозволила вийти з оточення. За це на сході України українці заплатили велику ціну. Є така думка, що якби російські військові відчували на собі запеклий опір на Кримському півострові, на сході України не які би російські диверсанти не з'явилися. Отже, всі ці приклади нам показують, що будь-які переговори не можуть зупинити агресивні дії президента Росії.

Таким чином, Росія здійснює по відношенню до України пряму агресію, коли вводить обмежений контингент своїх військ на сході України, що одягають форми нібито місцевих повстанців. Росія так діє, щоб українське військово-політичне керівництво у своїй зовнішній політиці відмовилася від вступу до північно-атлантичного альянсу НАТО та Європейського союзу. Слід впевнено додати, що автотитарний лідер Володимир Путін буде до останнього дня перебування на своїй посаді тиснути на Україну. Його мета полягає у тому, щоб досягти своїх політичних цілей. Спочатку цих цілей він буде намагатися досягти без військових дій, але коли зрозуміє, що без цього не обійтись, то здійснить пряму військову агресію проти Української держави. Більшість українських громадян помилково вважають, що Путіна зупинить велика кількість жертв серед військовослужбовців збройних сил Росії. Жодного диктатора це ніколи не пугало і не зупиняло. Свідчення цього може слугувати друга чеченська війна, що відбувалася безпосередньо під керівництвом Путіна. Він добре розуміє, що прямі військові операції на території України покажуть Російську федерацію агресивною державою перед всім світом та своїм населенням. Щоб ізолювати власне населення та отримати схвальні його думки, російське військово-політичне керівництво створило в Росії за роки управління потужний пропагандистський та репресивний апарати. Крім того, Володимир Путін створив так звані ЛНР та ДНР на сході України. Його пропагандистський апарат всьому світу, і перш за все власному населенню і частині населення України доводить, що Росія відношення військового протистояння в Україні не має не якого відношення. І одурманене населення в Росії і значна частина одурманеного населення в Україні йому вірять. Щоб ефективно протистояти такому агресору, українське суспільство мусить не здавати жодної своєї позиції перед агресивною Росією. Зараз Росія зосереджує вздовж кордонів під приводом навчань велике військово угруповання чисельністю від 85 тис. до 110 тис. Для повномасштабних бойових дій проти України цієї кількості населення не достатньо. З іншого боку цієї кількості може вистачити, щоб провести локальну операцію на території України (рис. 3). Це може бути причиною відторгнення ще якоїсь частини лівобережної України. Або, як це було в 2014 році під Іловайськом, коли угруповання сепаратистів відступало під ударами українських військових, то Росія ввела обмежений військовий контингент регулярної армії, і оточила там Українських військових. Такими діями вона врятувала сепаратистів від поразки. У 2021 році військові Росії можуть організувати військові операції з подібною метою. Наприклад, так звані маріонеткові військові утворення республік підуть у наступ, щоб захопити решту територій Луганської та Донецької областей і тоді ці війська будуть використовуватися, для допомоги цих угрупованням (рис. 4).

Рис. 3

Рис. 4

Більш того, це вирішує задачу тиску на військово-політичне керівництво країни з метою досягнення своїх військово-політичних цілей через демонстрацію агресивних намірів вздовж Східного кордону з Україною та на Кримському півострові. Ще це дозволило перевірити швидкість перекодування російських військ до українського кордону. Також військова розвідка проаналізувала дії українських збройних сил, дії західних союзників України, тобто НАТО.

Вище військово-політичне керівництво Росії прямим текстом висловлює думки про ліквідацію української державності та захоплення її території. Це свідчить про пряму агресію сусідньої тоталітарної держави по відношенню до України. Зараз поки ще не добудований північний потік-2 до Німеччини, то необхідно використати цей час, щоб підготуватися до агресивних дій Росії, які можуть відбутися в восени. Треба показати агресору, що Україна бути всім громадянським суспільством та своїми збройними силами чинити жорсткий тиск проти збройних сил агресивної Російської шовіністичної імперії. Слід не забувати, що війська НАТО в Україні воювати з Росією не будуть, тому щоб оборонятися від російського агресора доведеться воювати самим українцям. Хоча Російський міністр оборони демонстративно заявив о припинення військових навчань вздовж кордонів України, і наказав відвести війська в місця постійної дислокації, але військова техніка залишився вздовж кордонів з Україною. Це дає змогу швидко перекинути до кордону військовослужбовців протягом 1-7 днів і почати військові дії проти України. Захід може допомогти із озброєнням та гуманітарними місіями.

Отже, необхідно розвивати український культурний продукт, українську мову, українську літературу, український кінематограф та передусім українську науку. Необхідно максимально швидко та ефективно розвивати українську наукову діяльність, створювати умови для того, щоб науковці могли створювати наукові розробки та впроваджувати їх в життя. Наприклад в галузі електроніки, телекомунікації та систем передачі інформації [32-40].

Висновки

Таким чином, для України терміново для захисту від можливих агресивних дій російських військових, необхідно укомплектовувати існуючі та створювати нові боєздатні підрозділи збройних сил України, мотивованих українських військових та активістів, здійснювати укомплектування військовою технікою збройні сили України. Необхідно терміново створювати формування територіальної оборони на місцях, проводити з ними постійні навчання. Крім того, необхідно працювати із всім населенням України та проводити масову протидію агресивній пропагандистській компанії засобів масової інформації. Переконавати політичне керівництво США розмістити свої військові підрозділи прикордонних містах таких, як Харків, Запоріжжя, Миколаїв, Одеса, Маріуполь, Очаків, Бердянськ. Розміщення цих військ на території України не дає Путіну почати війну. Історія показує, що з НАТО у Росії та Радянського союзу не було жодного

військового конфлікту. Крім того, треба вимагати негайного вступу України до НАТО. Членство НАТО є найкращий гарант безпеки молодій українській державі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрей Илларионов. «Операция Механический Апельсин». Лекция в Тбилиси. Сентябрь 2014. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://vidoz.pp.ua/video/QZbFjkNfP6R.html>.
2. Почепцов Г. Пропаганда 2.0. – Харків: Фоліо. – 796с, 2018.
3. Тимчук Д., Карин Ю., Машовец К. Вторгнення в Україну. Хроніка російської агресії. – К.: Брайт Букс. – 256с, 2016.
4. Ковальчук О. На бій за волю. Перемога через поразки. Україна у війнах та революціях 1914-1921 років. – Харків: Фоліо. – 352с, 2017.
5. Капранови Брати. Майдан. Таємні файли. – К.: Нора Друк. – 320с, 2021.
6. Березовець Т. Анексія. Острів Крим. Хроніка гібридної війни. – К.: Брайт Букс. – 392с, 2015.
7. Красовицький О., Бура Д. Хроніка війни. 2014-2020. Том 3. П'ять років Гібридної війни. – К.: Фоліо. – 478с, 2020.
8. Яневський Д. Грушевський, Скоропадський, Петлюра. – К.: Фоліо. – 795с, 2020.
9. Снайдер Т. Шлях до несвободи: Росія, Європа, Америка. – Львів: Човен. – 392с, 2020.
10. Снайдер Т. Перетворення націй. Польща, Україна, Литва, Білорусь. 1569 – 1999 рр. – К.: Дух і Літера. – 464с, 2017.
11. Снайдер Т. Криваві Землі. Європа між Гітлером та Сталіним / Т. Снайдер. – К.: Laurus. – 492с, 2018.
12. Аваков А. 2014. Миттєвості харківської весни. – К.: Фоліо. – 288с, 2020.
13. Плохій С. Остання імперія. Занепад і Крах Радянського Союзу. – К.: Клуб Сімейного дозвілля. – 512с, 2019.
14. Плохій С. Ялта. Ціна миру. – К.: Клуб Сімейного дозвілля, 2019. – 304с.
15. Плохій С. Чорнобиль. Історія Ядерної катастрофи. – К.: Фоліо. – 400с, 2019.
16. Хейтингс М. І розвезлося пекло. Світ у війні 1939-1945. – К.: Клуб Сімейного дозвілля, 2019. – 752с.
17. В'ятрович В. Війна і міф. Невідома друга світова / В. В'ятрович. – К.: Клуб сімейного дозвілля, 2015. – 272 с.
18. Примаченко Я. Від Рейхстагу до Івдзими. У полум'ї війни. Україна та українці у Другій світовій війні. – Харків: Фоліо, 2016. – 352с.
19. Снайдер Т. Криваві Землі. Європа між Гітлером та Сталіним. – К.: Laurus, 2018. – 492с.
20. Суворов В. Криголам. – К.: Зелений пес, 2015. – 656с.
21. Манергейм Карл Густав. Мемуари у 2-х томах; переклад. Довжок Н., Ярешко О. – Львів. – Видавництво «Астролябія», 2020. – Т.2. – 688с.
22. Уїнстон Черчель. Спогади про другу світову війну. Мемуари у 2-х томах; переклад. Тарашук П. – Київ. – Видавництво «Жупанського». – Т.1. – 550с.
23. Мелихов А. Большая война Сталина. – К.: Фолио, 2018. – 620с.
24. Суворов В. День М. Когда началась Вторая мировая война? – К.: Добрая книга, 2015. – 432с.
25. Солонин М. Июнь 41-го. Окончательный диагноз. День М. Когда началась Вторая мировая война? – М.: Яуза-ЭКМО, 2013. – 573с.
26. Мелихов А. Война моторов: Танковая дубина Сталина. 100 часов на жизнь. – К.: Фолио, 2018. – 732с.
27. Мелихов А. Война моторов. Крылья советов. – К.: Фолио, 2018. – 896с.
28. Гогун А. Между Гитлером и Сталиным. Украинские повстанцы. – К.: Фолио, 2018. – 368с.

29. Плохій С. Забуті покидьки східного фронту. – К.: Клуб Сімейного дозвілля, 2020. – 320с.
30. В'ятрович В. Україна. Історія з грифом «Секретно» / В. В'ятрович. – К.: Клуб сімейного дозвілля, 2014. – 512 с.
31. Бивор Э. Вторая мировая война. – К.: Колибри, 2016. – 1024с.
32. Булашенко А.В. Конструкція портативного цифрового мегометра та вимірювача струму витоку / А.В. Булашенко, І.В. Забегалов // Вісник ВПІ. – 2020. – Вип. 3. – с. 37–42. <https://doi.org/10.31649/1997-9266-2020-150-3-37-42>.
33. Кушнір Г.С. Концепція тактильного Інтернету в мережах 5G / Г.С. Кушнір, Я.Е. Шарпан, І.В. Забегалов, А.В.Булашенко // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи», м. Вінниця, 29 травня 2020 року. – Вінниця: Вінницький технічний університет, 2020. — С. 835 –840.
34. Шарпан Я.Е. Аналіз конструкції апаратів штучної вентиляції легенів / Я.Е. Шарпан, І.В. Забегалов, А // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи», м. Вінниця, 29 травня 2020 року. – Вінниця: Вінницький технічний університет, 2020. — С. 832 –834.
35. Забегалов І.В. Російський тиск на Україну / І.В. Забегалов // Матеріали V Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Шостка, 22 квітня 2021 року. – Суми: Сумський державний університет, 2021.
36. Забегалов І.В. Аналіз трафіка за допомогою коефіцієнта Хьорста в безпроводних сенсорних мережах 5G / І.В. Забегалов, А.В. Булашенко // Матеріали V Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Шостка, 23 квітня 2020 року. – Суми: Сумський державний університет, 2020. — С. 144 –145.
37. Шарпан Я.Е. Енергетична ефективність мобільних мереж М2М із великою кількістю пристроїв / Я.Е. Шарпан, І.В. Забегалов, А // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи», м. Вінниця, 29 травня 2020 року. – Вінниця: Вінницький технічний університет, 2020. — С. 429 –431.
38. Шарпан Я.Е. Аналіз можливостей технологій D2D у мережі 5G / Я.Е. Шарпан, І.В. Забегалов, А // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи», м. Вінниця, 29 травня 2020 року. – Вінниця: Вінницький технічний університет, 2020. — С. 424 –428.
39. Спірін Д.Р. Аналіз багатоканальних матричних діаграмо утворюючих схем / Д.Р. Спірін, І.В. Забегалов, А // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи», м. Вінниця, 29 травня 2020 року. – Вінниця: Вінницький технічний університет, 2020. — С. 372 –373.
40. Клімов Е.В. Схема частотного качання променя / Е.В. Клімов, І.В. Забегалов, А // Матеріали молодіжної науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів та молодих науковців «Молодь в науці: дослідження, проблеми, перспективи», м. Вінниця, 29 травня 2020 року. – Вінниця: Вінницький технічний університет, 2020. — С. 372 –373.

Забегалов Ігор Вікторович — викл. електротехнічного відділення, Шосткинський фаховий коледж імені Івана Кожедуба Сумського державного університету, м. Шостка, e-mail: igor_zabegalov@meta.ua.

Zabegalov Igor V. — lecturer of Electromechanical Department, Ivan Kozhedub Shostka Professional College of Sumy State University, Shostka, Sumy region, e-mail: igor_zabegalov@meta.ua.